

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ &
ΣΩΦΡΟΝΕΣΤΑΤΗΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΡΓΥΡΗΝ,
ΤΗΝ ΕΚ ΠΡΟΥΣΣΗΣ

* * *

Μετὰ τὸ Εὐλόγητός, ἀναγινώσκομεν τὸν ψαλμὸν ΡΚΒ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εὐθὺς δέ, Θεὸς Κύριος...καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς σωφροσύνης τὴν στολὴν ἐνδυθεῖσα,
ἀκολασίας κατεπάτησας ὄφιν,
καὶ πλάνην ἐμυκτήρισας τῆς Ἀγαρ κραταιῶς,
ὅθεν ἐμαρτύρησας ἐν βασάνοις ποικίλοις,
καὶ Χριστὸν ἐδόξασας,
Ὅν δυσώπει δοθῆναι,
τοῖς σὲ τιμῶσι θεία Ἀργυρῇ,
τὴν σωφροσύνην,
καὶ βίου ἀγνότητα.

Δόξα, Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεί,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅ· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

“Τὴν σωφροσύνην, Ἀργυρῇ, δὸς ἡμῖν δῶρον. Ἀ(θανάσιος)”.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τριάδα ἱκέτευε ἐκτενῶς,
 ὑπὲρ τῶν σὲ πόθῳ,
 ἀνυμνούντων, ὦ Ἀργυρῇ,
 αἰτοῦσα ἐν βίῳ σωφροσύνην,
 καὶ καρδιῶν σταθερὰν καθαρότητα.

Ἠγάπησας σφόδρα τὸν Ἰησοῦν,
 διδάσκαλον θεῖον,
 τῆς ἀγνότητος Ἀργυρῇ,
 Ὅν αἶτει πολλῇ τῇ παρῴρησίᾳ,
 τηρεῖν ἡμᾶς ἐν ἀγνότητι πάντοτε.

Νικήσασα ὄφιν τὸν δολερόν,
 θελήσαντα, Μάρτυς,
 σὲ χωρίσαι τοῦ Ἰησοῦ,
 αὐτοῦ ψυχωλέθρους ἐπηρῳείας,
 τὰς καθ' ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου διάλυε.

Θεοτοκίον

Σὺ μήτηρ ὑπάρχουσα ἀληθῶς,
 πιστῶν κατὰ χάριν,
 τὸν γλυκύτατον Ἰησοῦν,
 μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα δοθῆναι,
 ἡμῖν ἀγνότητα, πάναγνε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς ὑπέρκαλλος νύμφη,
 τοῦ Ἰησοῦ ἡρνησαι,
 βίαν ὠμοτάτην βαρβάρου,
 ὦ ἀργυρώνυμε·
 διὸ μοι χάρισαι,

ἀρνεῖσθαι βίαν τυράννου,
σώματος ὠθοῦντός με,
εἰς Χριστοῦ ἄρνησιν.

Φαιδροτάτη καρδίᾳ,
πρὸ δικαστῶν ἔστηκας,
καὶ Χριστοῦ θεότητα, Μάρτυς,
καθωμολόγησας,
Ὅν καταξίωσον,
ἡμᾶς λατρεύειν ὡς πρόπει,
ὅπως τὴν οὐράνιον,
εὐρωμεν ἄνεσιν.

Ῥήτωρ ὠφθης γενναίως,
ἀγαρηνοὺς δείξασα,
Ἀργυρῇ, κειμένους ἐν σκότει,
θείοις σου ρήμασιν·
ὅθεν τοὺς σέβοντας,
σοῦ τὴν αἰδιδιμον μνήμην,
ἐν Χριστοῦ πορεύεσθαι,
φωτὶ ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸς ἀνεδείχθης,
πνευματικὸς Δέσποινα,
Ἥλιον Χριστὸν ἐν γαστρί σου,
ἀγνῶς βαστάσασα,
Οὗ τοῖς ἀνγάσμασι,
ψυχὰς πιστῶν δεῖξον ἄλλους,
οὐρανοὺς φωτίζουσα,
τούτους πρεσβεΐαις σου.

Διάσωσον,
ὦ Ἀργυρῇ, τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ,
ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς δεινοῦ πολεμήτορος,
καὶ χάρισται ταῖς σαῖς εὐχαῖς,

αἰτημάτων αὐτῶν τὴν λύσιν.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ὡς νύμφη Χριστοῦ καὶ μάρτυς γενναιόψυχος,
Αὐτὸν Ἀργυρῇ, ἀεὶ καθικέτευε,
ὅπως σκέπη ἅπαντας,
τοὺς τιμῶντας τὴν θείαν μνήμην σου,
καὶ τὴν ἀγνότητα ψυχῶν,
ταῖς πρεσβείαις σου χαρίζεται.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Συζυγίαν ἐτήρησας,
ἄμωμον ἐκ φθόνου τοῦ πολεμήτορος,
διὸ Μάρτυς τήρει πάντοτε,
εὐλαβεῖς συζύγους ἐν ἀγνότητι.

Ὑποτάξασα ἅπαν σου,
νόημα Κυρίῳ βασάνους ἤνεγκας,
Ἀργυρῇ, Ὅν καθικέτευε,
τὴν ὑπομονὴν ἡμῖν χαρίζεσθαι.

Νίκην ἤνεγκας πάντιμε,
κατὰ μισοάγνου σφοδρῶς σε παίσαντος,
διὸ δίδου τὴν ἀγνότητα,
παῶσιν, Ἀργυρῇ, τοῖς δεομένοις σου.

Θεοτοκίον

Ἠλευθέρωσας Ἀχραντε,

γένος τῶν ἀνθρώπων δεσμῶν τοῦ ὄφεως,
οὗ ἰοῦ με ἀποκάθαρον,
τοῦ καταμολύνοντος καρδίαν μου.

᾿Ωιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόσους ψυχικάς,
καὶ τοῦ σώματος θεράπευσον,
ὦ Ἀργυρῇ τῶν ἀνυμνούντων σε,
Ἰατρὸν καθικετεύουσα,
Ἰησοῦν δι' Ὅν καλῶς ἐνήθλησας.

Ἄγαρ σκοτεινῆς,
πλάνην ἤλεγξας πανεύφημε,
τῷ φωτισμῷ Ἀγίου Πνεύματος,
ὃν παράσχου,
καὶ ψυχαῖς τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ῥῦσαι τοῦ ἐχθροῦ,
Ἀργυρῇ μάρτυς τρισόλβιε,
τοὺς ἐν δικτύοις κινδυνεύουσι,
τούτου πλακῆναι,
τοῖς ψυχωλεθρίοις μηχανεύμασι.

Θεοτοκίον

Γινῶσιν ἀληθῆ,
τοῦ Κυρίου δὸς Πανάμωμε,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὴν ἄφθορον,
κυοφορίαν,
καὶ μεγαλυνόντων θείαν δόξαν σου.

᾿Ωιδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέμεινας,
Ἀργυρῇ ἐν ἔτεσι,
τὰς βασάνους τῶν ἀθέων βαρβάρων,

ἐν τῇ εἰρκτῇ,
καὶ ἀπείληφας στέφος,
τοῦ μαρτυρίου γενναίᾳ ἐνστάσει σου·
διὸ ἡμῖν ὑπομονήν,
ἐν τοῖς βίου δεινοῖς, Μάρτυς, δώρησαι.

Ῥητόρων σε,
ὑπερτέραν ἔγνωμεν,
σιωπῇ αὐτοὺς νικήσασαν, Μάρτυς,
καὶ γὰρ τὰ σά,
πολυχρόνια πάθη
τοῖς χριστωνύμοις ἀγλώττως κηρύττουσι,
πῶς δεῖ βιοῦν ἐν πειρασμοῖς,
Ἀργυρῇ νεομάρτυς χριστόαθλε.

Ἡ χάρις σε,
τοῦ Ἀγίου Πνεύματος,
ὡς ὑπέσχετο Σωτὴρ ἐδυνάμου,
καὶ ἀσθενές,
Ἀργυρῇ τῆς σαρκός σου,
ὥσπερ χαλκοῦν ἀνδριάντα ἀνέδειξεν,
ἦν Χάριν πρέσβευε ἡμᾶς,
δυναμοῦν ἐν τοῦ βίου ταῖς θλίψεσι.

Θεοτοκίον

Διδάσκαλον,
παρθενίας ἔτεκες,
ὦ Παρθένε Θεοτόκε Μαρία,
Οὐ ἀκλινῶς,
ἐπορεύθη ὀπίσω,
ἡ Ἀργυρῇ τὴν ἀγνείαν προκρίνασα,
προσκαίρου βίου ἡδονῆς,
ἥς πικρίας σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι.

Διάσωσον,
ὦ Ἀργυρῇ, τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ,

ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς δεινοῦ πολεμήτορος,
καὶ χάρισαι ταῖς σαῖς εὐχαῖς,
αἰτημάτων αὐτῶν τὴν λύσιν.

Ἄχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Συζυγίας φανεῖσα ὑπέρμαχος,
τῆς ἀγνείας κανὼν ἀναδέδειξαι,
σῇ ἀθλήσει,
περιστερὰ Κυρίου Ἀργυρῇ,
διό,
φύλαττε καλῶς,
ἀπὸ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς,
συζυγίας τῶν δούλων σου,
ὅπως σωφρόνως ζῶντες,
τύχωσι τῶν βραβείων,
ἅπερ ὑπέσχετο ἡμῖν,
ὁ ἀγνείας Διδάσκαλος.

Προκείμενον· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος· Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
(κεφ. κε' 1 - 13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν

φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον, αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Τότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἐπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα.

Ἀργυρῆς ἀγίας,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Καθαρὸν κειμήλιον,
τῆς σωφροσύνης δειχθεῖσα,
Ἄργυρῇ πανένδοξε,
ἐν βασάνοις εἴληφας τὸ βραβεῖόν σου·
διὸ ἱκετεύομεν,
κλῖνόν σου τὰ ὦτα,
καὶ ἐπάκουσον τῶν δούλων σου,
χάριν παρέχουσα,
ψυχικῆς αὐτοῖς καθαρότητος,
φυλάττουσα τὸν τίμιον,
γάμον προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος,
ὅπως ἐναθλοῦντες,
μαρτύριον ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐπιτύχωμεν,
Παραδείσου ἅπαντες.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐδαμῶς σου δουλεία,
ἢ τοῦ σώματος Μάρτυς Χριστοῦ ἠλάττωσε,
ἀγάπην ἀλλὰ μᾶλλον,
ὥς πῦρ ηὔξησε ταύτην,
ἦν παράσχου τοῖς ὅσοι σου,
μνήμην τελοῦμεν πιστῶς,
ὦ Ἄργυρῇ θεόφρον.
Σταθερὰν ἐπεδείξω,
τὴν σὴν γνώμην βασάνοις οὔσα τρισόλβιε,
ὥς πύργος ἐπὶ πέτραν,
τῷ ἔρωτι Δεσπότη,·
τὰς σὰς βάσεις κατέχουσα,
ὃν ταῖς ψυχαῖς Ἄργυρῇ,
ἡμῖν ἔνθες εὐχαῖς σου.

Ἡ ἀνδρεία ψυχὴ σου,
ὥς ἀμνὰς τοῦ Δεσπότη ὅλη ἐκκέκασται,

ἀγάπη ὑπὲρ φύσιν,
δι' ἧς βασάνων θλίψεις,
Ἀργυρῇ καθυπέμεινας·
διὸ βοήθει ἡμῖν,
ἐν θλίψει κλονουμένοις.

Θεοτοκίον

Μεθ' ἡμῶν μεῖνον, Μῆτερ,
ἐν καιρῷ ὅταν βέλη ἐχθροῦ προσβάλλωσι,
σὰ τέκνα καὶ ὁ λύχνος,
ὑπομονῆς οὐ φέγγη,
ἀλλὰ σκότος ἐπέρχεται,
ἀπελπισμοῦ φοβεροῦ,
ὃν λυε τῷ φωτί σου.

Ὡιδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἴδου ἐπέστη,
ἡμέρα ὅτε ἡ χρεία,
βοηθείας Ἀργυρῇ νεομάρτυς·
σπεῦσον, δίδου χεῖρα,
σοῖς δούλοις συμπαθείας.

Νοῦν ἀτακτοῦντα,
καὶ λογισμοῖς μισοάγνοις,
πολεμούμενον χαλίνωσον Μάρτυς,
μνήμην τοῦ Κυρίου,
αὐτῷ χαριζομένη.

Δεσμοὺς ἀφύκτους,
τῆς δολερᾶς ἀμαρτίας,
συμπνιγούσης ψυχὰς τῶν ἱκετῶν σου,
Ἀργυρῇ εὐχαῖς σου,
διάλυε ταχέως.

Θεοτοκίον

Ὡς ὑπερβᾶσα,
τῇ σωφροσύνῃ γυναικάς,
γενεῶν ἀπασῶν, Ἀγνή Παρθένε,
δίδου σωφροσύνην,
τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥεόντων παριδοῦσα,
Ἀργυρῇ νῦν βλέπεις,
ἅ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ βλέπουσι,
ῶν καταξίωσον πάντας,
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ ὄφεις ἐπατήθη,
Ἀργυρῇ σοῖς ἄθλοις,
καὶ ἀπολαύεις προσώπου Νυμφίου σου,
Ὅν καὶ ἡμᾶς εὐχου Μάρτυς,
ἰδεῖν ὀψέποτε.

Ναοὺς τῆς σωφροσύνης,
καὶ ἀγνείας δεῖξον,
τοὺς νεανίας ἐν πόθῳ τιμῶντάς σε,
ὧ Ἀργυρῇ καὶ παγίδων,
ἐχθροῦ ἐκλύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Ἀμόλυντε Παρθένε,
τοὺς ἐν σωφροσύνῃ,
καὶ καθαρότητι ζῶντας ἐνίσχυσον,
σὺν Ἀργυρῇ τῷ Δεσπότη,
καθικετεύουσαι.
Ἄξιόν ἐστι...

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια
(ὧν τὰ δύο πρῶτα παλαιά)

Μάρτυς τοῦ Κυρίου πανευκλεής,
Ἄργυρῇ τρισμάκαρ,
διαφύλαττε τοὺς τὸ σόν,
σκῆνος προσκυνοῦντας,
ἐν πίστει τε καὶ πόθῳ,
ἐκ βλάβης τε παντοίας,
παθῶν καὶ θλίψεων.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν,
ἐκ τῆς Βιθυνίας,
ἡ πολύαθλος τοῦ Χριστοῦ,
μάρτυς καὶ φωτίζει,
πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος,
ἡ Ἄργυρῇ ἦν πόθῳ,
ἀνευφημήσωμεν.

ἕτερα νεοσύνθετα

Χαίροις σωφροσύνης οἶκος λαμπρός,
καὶ ἀγνείας σκῆνος,
δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ,
ἅπερ δίδου δῶρον,
τοῖς σὲ ἀνευφημοῦσιν,
ὦ Ἄργυρῇ θεόφρον,
γυναίων καύχημα.

Τοὺς ἐν γάμῳ ὄντας τήρει καλῶς,
σωφρονοῦντας Μάρτυς,
καὶ ἀγνεύοντας ἐν Χριστῷ,
ὥς καὶ σὺ τὴν πίστιν,
ἐτήρησας τοῦ γάμου,
δι' ὃ καὶ ἀνεδείχθης,
θῦμα ἀγνότητος.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαβῶς,
σῶ ναῶ ἐν Λέσβῳ,
καταξίωσον Ἄργυρῇ,

ἐν Χριστοῦ ἀγνεία,
ζῆσαι ἐν βίῳ τούτῳ,
καὶ θείας βασιλείας,
μετόχους ποιήσον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, νεομάρτυς Ἀργυρῇ,
χαίροις καὶ εὐήκοος γίνου τῶν αἰτουμένων σε,
σωφροσύνην χάρισαι,
τοῖς ἐν τοῦ γάμου δεσμοῖς,
ἐλευθέροις ἀγνότητα,
υἡγείαν τοῖς ὅσοι,
ἀσθενοῦσι σώματι,
καὶ τῇ ψυχῇ σαῖς εὐχαῖς·
πάντας δὲ ἀνάδειξον σκεύη,
Ἰησοῦ χρυσᾶ καὶ εὐώδη,
ὥσπερ σὺ ὑπῆρξας, χριστοστέφανε.

Ὅσπερ ἐν ὁράσει ἱερεῖ,
ᾧφθης τοὺς στεφάνους κρατοῦσα,
καὶ ἐξεζήτησας,
οὕτως εἰκονίζειν σε,
ὦ Ἀργυρῇ τοὺς πιστοὺς,
κεφαλὰς στέψον ἄνωθεν,

τῶν νυμφευομένων,
καὶ αὐτοὺς συντήρησον,
τιμίῳ γάμῳ καλῶς,
ἵνα πειρασμοὺς ἐκνικῶντες,
πάσης σαρκικῆς ἁμαρτίας,
ἐκ Θεοῦ στεφθῶσιν ὥσπερ μάρτυρες.

Δέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Γενοῦ προστάτις, Ἀργυρῇ, τῶν τιμώντων
σοῦ τὴν χρισταγάπητον καὶ σωφρόαγνον μνήμην.

